

Monument al soldat salvat per una borratxera

Un monument davant el mar encara en recorda la història

Detall de l'estàtua | Dani Cortijo

Era un 17 de gener de 1977 i aquella escala era molt esperada pels marines americans de la VI Flota de la USS Navy del Mediterrani. Feia dies que esperaven aquella nit a Barcelona, una ciutat coneguda entre ells més pel seu alcohol barat i les prostitutes que per les joies de l'arquitectura modernista.

A les tres en punt de la matinada havien de salpar amb el bot que els duria als portaavions que es trobaven ancorats fora del port a causa de les seves dimensions. No hi havia gaire temps i s'havia d'aprofitar.

En Johnny, amb alguns dels seus companys, rondava pels carrers del gòtic aclucant un ull per tal de no veure doble. Ja havia begut massa. Tenia la bufeta a punt de rebentar i va entrar al Bar Califòrnia del Carrer Escudellers, un indret a pocs metres del port freqüentat sovint per marines.

Lloc on abans estava el bar Califòrnia Foto: Dani Cortijo

Recolzat a la barra, notava com tot se li girava. Intentant fer un esforç per vocalitzar va dirigir-se a la Mari, la mestressa del bar, demanant-li pel servei. Ella, atrafegada amb tanta clientela assedegada va indicar on era, i en Johnny va anar on li semblava havia semblat entendre que estava.

En obrir la porta, va ensopegar contra uns sacs i va caure. Aquell no era el lavabo sinó el magatzem, però el jove marine anava massa trompa per reincorporar-se i s'hi va quedar adormit sense que la Mari se n'adonés, ja que tenia les neveres plenes i no va necessitar entrar-hi en tota la nit.

Passada una estona, en Johnny s'aixecà amb ressaca i sortí del magatzem. Ja no hi havia ningú al Califòrnia, i la persiana metàl·lica era tancada, no podia sortir de cap de les maneres i no parava de pensar la que li cauria per no haver-se presentat al port a l'hora prevista.

L'estatua en memòria a la tragèdia Foto: Dani Cortijo

En aquestes, va veure llum per sota la persiana que de cop es va alçar amb l'ajuda dels braços de la Mari, que obria el nou torn. La mestressa, plorant, abraçà fortament el mariner i li digué: -Noi, aquesta nit has tornat a néixer!

I no era per menys. Pel que s'ha sabut posteriorment, el pilot del bot que havia de portar els 130 marines als portaavions Guam i Trenton, anava en un estat lamentable i l'embarcació anava sobrecarregada quan va xocar amb el mercant Basc Urlea, que aleshores entrava a port. 49 dels 130 mariners que havien d'arribar als portaavions van morir ofegats.

La majoria dels supervivents es van salvar gràcies a la cambra d'aire creada en bolcar-se l'aparell, però molts d'ells, en condicions pèssimes, no van poder ni arribar al port. Un any més tard, el consolat dels EUA a Barcelona va fer erigir una estàtua prop del lloc del sinistre en record a les víctimes i com a agraïment a les persones que van intervenir en les tasques de rescat.

Amb la construcció de l'actual World Trade Center, l'escultura es traslladà al Moll de les Drassanes, al seu emplaçament actual on passa desapercebuda davant el colossal monument a Colom.

Pel que fa a la història d'en Johnny i la Mari, segons Huertas Clavería, els pares de l'afortunat mariner van viatjar a Barcelona expressament dos mesos més tard per donar-li les gràcies a la cambrera, que sense voler, havia salvat la vida del seu fill deixant-lo tancat al bar.

Ja fa uns 10 anys, fascinat per aquesta història, vaig aconseguir parlar personalment amb la Mari, quan feia poc que havia tancat el Califòrnia per jubilació i em va explicar que cada any rebia

cartes d'en Johnny entre les quals envia fotografies dels seus fills, transformat en un formal pare de família, lluny dels excessos juvenívols.

Part superior de l'estàtua Foto: Dani Cortijo

Part inferior de l'estàtua Foto: Dani Cortijo

